

Előfizetési árak:

Fél évre . . . 80 Leu
Negyed évre . . 40 Leu
Egy óra . . . 14 Leu
Hirdetés — Nyiltér
díjszabás szerint.

SZÉKELY UJSÁG

egyesülve a SZÉKELY HIRLAP-pal.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A
SZÉKELY UJSÁGOT
néhai Molnár Emil
a
SZÉKELYHIRLAPOT
Bíró Lajos alapította.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Kovács J. István

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

KOVÁCS-HIRLAPIRODA, Str. Gen. Avarescu
(volt Gábor Áron-utca) 1. szám.

Főszerkesztő:

Dr. I. Diénes Ödön

Polgárok!

Ma, vasárnap délelőtt 12 órakor tartják a **Magyar Párt** képviselő-jelöltjei programbeszédüket a Vigadó felsőtermében. — Legyetek ott mindnyájan, egyben gondoskodjatok arról, hogy mindenki július 12—16-ika között kivegye választói igazolványát a járásbírósnál.

MAGYAR PÁRT elnöksége.

Csak előre...

Már megkezdődtek a választási előcsatározások. Elegáns chewrolettek pöfögnek ki-be városunkba s jönnek a világmegváltók, az öncélok kergető hamis próféták, a levitézlett politikusok és fejlődésben levő politikai embriók.

Vakulj magyar! . . . csatakiáltással szavazatokat akarnak verbuválni s isznak a medve bőrére. Aranyhegyeket, tejjel-mézzel folyó patakokat ígérnek. A városi polgár majd mézespogácsával zsindelyeztetheti be a háza tetejét; sült tyukok és libák repülnek a levegőben; piros-ropogásra sült verőmalacok sivitoznak körbe-körbe a piaci aszfalton; a fákról zsirtól csepegő, izletes flekkendarabok csüngenek le: a kertmege utcai összes kerítések jóféle májas-hurkából és kolbászból fonódnak s a kanta-patakjába államköltségen épített vezetéken csurgatják be a jó küküllőmellékít, a meg nem vetendő marosmentis a szívet-lelket vidámitó aradit egy kis szénave-résivel megkeresztelve.

A keresztülfutó autók szorgalmasan ontogatják magukból a különböző színű röpcédulákat. A kiselejtezett vén politikai rókák s a nyeregbe kapaszkodó farkaskölykök olyan épületes mondásokat csapkodnak és vagdosnak egymás fejéhez, hogy a cédulácskák is elpirosodnak szégyenletükben.

Az egyik inflációt ígér; a másik hazafias felbuzdulásában az összes adókat elengedi, ha rája szavaznak; a harmadik akasztófára akarja magasztalni az összes panamistákat. Harci dühükben mindent lelepleznek, mindent felfednek, csak egyről hallgatnak nagy bölcsen — egy csekélyke kérdésről, egy ici-pici dologról — az úgynevezett **kisebbségi kérdésről**.

Egyszerűen elsinkofálnak minket, kiknek megadatott a gyönyörűség, hogy kisebbségek lehetünk.

Magyar voks kellene az atyafiaknak, de nélkülünk.

Boldog Isten! . . . és mi tizenhárom keserves esztendőn át naivabbak voltunk egy színházi naivánál s a legelső fütyöntésre az egymás szemét vertük

ki, olyan iramban vándliztuk át magunkat a politikai nagybácsik karjai közé. A szó szoros értelmében kinalgattuk és riszalgattuk magunkat, mint egy harmincöt tavaszt látott szemérmes hajadon.

Hol volt az eszünk?

Hányszor omlottak össze az ígéretváradak, hányszor foszlottak semmivé az ígéretremények?

Valljuk csak be magunk között: együgyű üssedjános, győrközzjánosok voltunk, akik csak a gesztenyekaparásban excelláltunk, de a gesztenyétől, sajnos, nem vásott a fogunk. Ide-oda kapkodtunk s fejünket vesztettük, mert, hej, keserves dolog volt a régi uraságból egyszerre kicseppenni. Tizenhárom esztendőnek kellett lefolynia a Torja-patakán, amíg ráeszméltünk arra a csekélyke igazságra, hogy közös erővel mi is érhetnénk el valamit, ha Hübele Balázs módjára nem kergetnénk üres délibábot, ha nem lennénk politikai paprikajancsik, hanem megtanulnánk már egyszer járni a saját lábunkon is s végre-
valahára összefognánk közös erővel egy közös akaratban. A főhadiszállásá előrukkoltatott, tokányillatos korcsmák aranykorából még vannak némi remniscenciáink, amikor a piros és zöld tollasok a zászlórúddal ádáz csatákat vívtak a hazáért a vásárhelyi piactéren s a dühöngő szent hazafiuság nevében jól megagyalták egymást a torjai, csernátóni s a szentléleki országutakon. Annyira függetlenek voltunk, hogy még Kossuth apánk is hozzánk járhatott volna virtust tanulni. Az már aztán igazán jelentéktelen dolog, hogy nagy negyvennyolcaskodásunkban elpasszoltunk egy-két gyárocskát, vasúti fővonalocskát, a törvényszékecskét s tudja a jó ég még mit nem De egyet mégiscsak megőriztünk! Karakán negyvennyolcasok voltunk az utolsó szuszszanásig s jaj volt annak a szerencsétlen pecsovicznak, aki Vásárhely nemes városába merészelte betenni a lábát.

Igy dühöngött bennünk az elvűség . . . anno dacumál! Ma, — amikor a régi híres követválasztások emléke csak a legendákban él s apáink mesélnek el néha-néha egy-egy rafináltabb kortesfogást (a halottak csodálatosképpen ma is fel-felkelnek és leszavaznak) — semmi

okunk sincsen szégyenkezni apáink politikai hűsége miatt.

Sőt! Legyenek ők intőpéldák előttünk. Nekünk most jobban össze kell tartanunk, mint valaha! Nemcsak voksokat akarnak lebörölni rólunk az egyes politikai pártok, hanem megtévelyedtek is járnak közöttünk, akik a mi soraink megbontására törekszenek. Új jelszavakkal, hamis ígéretekkel akarják a hiszékenyebb fejeket elmaszlagolni. Ne hallgassatok a szíren hangokra, mert a kéz az Ézsaué ugyan, de a hang a Jákób hangja. Nekünk csak egy lehet a politikánk és pedig az, amit a romániai összmagyarság diktál. Ennek pedig az egyedüli illetékes hangadója: a Magyar Párt. Más nem is lehet! Eddig is az ő zászlója alatt vítézkedtünk, ezután is ezzel akarunk harcolni. A mi jelünk: a

Ez sokszorozza meg erőnket. A mi elveink nem vásári portékák; a mi meggyőződésünk nem alsó fehérnemű, melyet váltogatni lehet; mi nem vagyunk megvásárolható csorda, melyet a vok-sot vásárló kupecsek jobbra-balra tapogatnak. Minket többé nem lehet politikai vigéckedéssel elseftelni s a mi bőrünkre licitálni.

Mi a romániai összmagyarsággal együtt megyünk, együtt küzdünk és harcolunk s ha elbukunk, akkor is legszentebb, legemberibb, legelemibb jogainkért hullunk el, de többé sem szép szóért, sem hizelgésért, sem erőszakért nem vagyunk hajlandók más szekerét tolni.

Jelünk a dült kereszt. A kereszt, amelyre a magyar kálvárián egy ezer éven át annyiszor rászegezték a szenvedő magyart. Mi továbbra is büszkén vállaljuk ezt a jelt, mert ebben a jeltben győzünk.

Dr. Várhelyi Gyula.

(:) Revízió alá veszik a januárban leszállított nyugdíjakat. A pénzügyminiszteriumban bizottságot neveztek ki, amely bizottság revízió alá veszi a januári nyugdíjleszállításokat, amely ellen oly éles tiltakozás hangzott el az egész ország nyugdíjasai körében. A bizottság feladata lenne megállapítani azokat az igazságtalanságokat, melyek a leszállításoknál érték a nyugdíjasokat és ezeket megfelelő módon orvosolni. Csak ne kortes hír lenne!

Megindult a harc...

A választási front eseményei. — A Magyar Gazdasági Szövetség kartellbe lépett a kormánypárttal.

Egy hét választ el a képviselőválasztások határidejétől és a megindult kortes harcban a felek már nem nagyon kímélik egymást. Amint ilyenkor szokás, a harcot álló pártok rákennek egymásra mindent az egy jón kívül és a száguldo autókából röpdülő röpcédulák hemzsegni a bőséges jó ígéretekkel, „ejszen, mint a székely mondja, két sor beváltása ezeknek az ígéreteknek, boldoggá tenné a népet.”

Mondanunk sem kell, hogy ez a plakát-harc nemcsak kirívó, hanem legtöbbszörre izléstelen is.

Nagy feltűnést keltett a magyarság soraiban, hogy a Magyar Párt disszidens elemeiből alakult Magyar Gazdasági Szövetség kartellbe lépve a nemzeti-parasztpártiakkal, a székely megyékben is benyújtotta jelölő listáit. Háromszék megyében e listán a következő nevek szerepelnek: Dr. Popa Emil, dr. Bordeaux Hugó bukaresti ügyvéd és Ágoston Ferenc, mint képviselőjelöltek.

A megyében különben 12 lista fog mérkőzni a július 17-iki választás alkalmával, természetesen e listák közül a magyarságot csak egy érdekli, a VI. sz. lista: a Magyar Párté, melynek ismert választási jele minden magyar ember előtt az erőket meghatványozó

szorzó $\times$ je'.

Résztvesz a választási küzdelemben a Duca-féle liberális párt is a következő nevekkel: Dr. Stefan Bogdán, Cernat Gheorghe és Jancsó Géza.

Atyafilátogatáson a finneknél.

— Irta és az Erzsébet Árvaház 1932 június 25-iki kulturstélyén felolvasta
Dr. I. DIÉNES JENŐ —

Régen, kisdíák koromban sokszor hallgattam édesapám, nagyapám elbeszéléseit a 48/49-es magyar szabadságharcok hősi küzdelmeiről, gyászos leveretéséről. És amikor azt kérdeztem, hogy hát nem volt se-

honnan segítsége a magyarnak, édesapám megmagyarázta, hogy a Kárpátok övezte szép hazánkon kívül mindenütt ellenséges érzületű népek laknak, az egyetlen számot tevő rokon nemzet, a finn messzi északon alapított hazát s hazájukban sem urak, mert a hatalmas orosz birodalomnak csak egy kis része Finnország.

Telt, mult az idő. Azután keveset halottam a finn rokonokról. Iskolai tanulmányaink nagyon szűkszavúak voltak e kérdésről. Tanulóéveim alatt is ritkán esett szó a finnekről. A lapok híradásai is gyéren jöttek egész a világháborúig, amikor olvastuk, hogy a Finn nagyfejedelem a hatalmas orosz cárnak megtagadta a katonát. Nem adtak a finnek a világháború áldozati oltárára vérükből, csak vártak és amikor összeomlott a muszka agyagkoloszsus, szabadságharcukat eredményesen vívták meg.

Lerázták a rabláncot. Az addig autonóm tartomány önálló állam lett és az ősi nemzet új köztársaságának *Suomi* lett a neve. E név jelentése *mocsár*. A finnek is magukat *suomalainen*-eknek hívják és nem finneknek, ami mocsárlakót jelent.

Gyermekkori emlékeim, édesapám elbeszélései révén szeretettel gondoltam mindig a finn rokonainkra, nagy érdeklődéssel olvastam néha-néha a magyarországi Turáni társaság egy-egy megmozdulásáról, az 1920 évtől észet kezdeményezésre három évenként rendezett finn-ugor kulturakongresszusokról. 1928-ban Budapesten volt a harmadik finn-ugor kulturakongresszus, amelyre az északi rokonnemzetek mintegy ezerkétszáz tagból álló küldöttsége jött le. Ekkor nemcsak finnek, hanem a finneknek egy-egy törzse, a karélok és lappok és egy kisebb, de nem kevésbé kedves rokonnép, az észtek is el látogattak a magyarság csodaszép fővárosába, ahol mindent elkövettek, hogy a távolból ismerkedni jött rokonok jól érezzék magukat és megismerjék a fejlett magyar kulturát, művészetet, ipart, kereskedelmet, mezőgazdaságot. A finnek, észtek nem felejték el a magyar vendégszeretetet, — lelkük mélyén megéreztek annak a rokonszerető kis csoport munkásságának komoly életrevalóságát, amelynek vezetője a nagytudású, de végtelen szerénységű budapesti

gimnáziumi igazgató, dr. Bán Aladár, a mi utazásunk fáradhatatlan vezetője, a kongresszus magyar csoportjának főtájkára volt.

Következett a viszonzás, a finnországi vendéglátás. A IV. Finn-ugor kulturakongresszust 1931 június 16-20 napjai közt tartották meg Suomi gyönyörű fővárosában, Helsinkiben, amit iskolai tanulmányainkból Helsingfors svéd néven ismertünk eddig.

1931 február közepén egyik csendes este, vacsora utáni újságolvasáskor olvastam a Keleti Újságban megjelent felhívást, mely szerint a IV. Finn-ugor kulturakongresszus 1931 június 16-án kezdődik Helsinkiben és aki azon részt óhajt venni haladéktalanul jelentkeznie kell. Másnap legelső teendőm volt, hogy jelentkeztem a Kongresszusra és az azzal kapcsolatos északi utazásra.

Június 3-án indultam el hazulról, Budapestre pedig június 9-én reggel külön gyorsvonaton indultunk utnak 320-an e feledhetetlen, élményekben páratlan utazásra a budapesti nyugati pályaudvarról, hol az elutazók kísérői könnyes szemmel indítottak utnak a hosszú utat igénylő, szokatlan atyafilátogatásra.

Együtt utaztunk tehát 320 ember, csupa egyféle, magyar, hetekre együtt, egy vonaton, amelyről ki volt zárva más utas.

A kulturakongresszus magyar tagjai több csoportba voltunk beosztva. Volt fehér, kék, zöld, sárga és lila jelvényű csoport. Mi erdélyiek 46-on, a felvidékiek, délmagyarországiak együtt 15-ön, összesen 61-en voltunk a lila csoport tagjai a dr. Sulyok István volt képviselő, szerkesztő vezetése alatt.

Utunk Vác-Szob utvonalon vitt a Vág völgyébe s ott a szép magyar középkor omladozó váremlékei közé. Mennyi fény és pompa, — mennyi vér és bánat, mennyi könny és sóhajlás nehezedik a Vág völgyének terjedelmes váruradalmaira, városaira, falvaira, — mennyi megtört élet, remény, hány átkozódó feleség, hány síró gyermek, árva panasza szállt valamikor itt a Mindenhatóhoz, ki a magyart egy évezred óta, mióta e területen lakunk, folyton fájdalmas büntetéssel sújtotta. S talán még nem telt be a pohár! Ki tudja a Mindenható intézkedéseinek értelmét, célját?

T á r c a.

A politikai fenevad

Irta: Verebely — Csernell Klára.

— Jézus Mária, micsoda fenevad hagyta a körmeit az arcán?

Kallós, a megszólított áldozat fájdalmas képpel állt meg. Az ábrázata olyan volt, mint egy rossz novella. Tele volt írva vörös szarkalábbetűkkel és sűrűn váltakoztak rajta kérdő és felkiáltójelek, egy erélyes kéz maradó nyoma. Amióta Kallós hazulról kilépett, Csepkeszné a tizedik volt, aki megszólította. Úgy érezte magát, mint a kisgyerek, aki nem tud még mást mondani, csak azt, hogy „papa-mama” és ezt örökösen előadatják vele a rokonság viharos tetszése mellett.

Tehát gépiesen dadogta:

— Egy kis összeütközésem volt.

És szeretett volna eliramodni. De rossz helyen próbálkozott. Csepkesznének, a város pletykamindentudójának ez nem volt elég. Kabátgombjánál fogva megragadta Kallóst és így tette fel neki a nagy kérdést:

— De mely okból ütközött össze?

A megragadott gondolkozhatott afelől, hogy vajon a bibliai József példájára otthagynia-e kabátgombját Putifárné, illetve — pardon — Csepkesz Manóné kezében, de meghunyászkodó ember léte hősiesen kinyögte a választ:

— A... a pártállásom miatt.

És mivel kintója arcán még mindig erős kíváncsiságot észlelt, hozzátette:

— Hja, míg a világ világ, két ember sohasem lesz egy véleményen.

Ezzel rántott egyet a kabátján, mire kiszabadult rabtartója kezéből és rohamlépésben továbbsietett egy-két lépést, míg csak ujjabb érdeklődő el nem fogta.

Ennek a találkozásnak azonban váratlanul komoly következményei lettek. Tudniillik délután hölgyösszejövétel volt. Eze-

ken az a szokás járta, hogy a távolmaradót fel — és lemenőleg hetediziglen megbeszél-tét, — mondhatnám —, megpletykálták. Ez annyira köztudomású volt, hogy e napon az asszonyok otthon hagyták kis gyermekeiket, a mosóvizet rajta felejtették a kályhán, férjeiket uzsonna nélkül hagyták, de megjelentek mind egy szálig. Ennélfogva a hangulat és a helyzet egyre kinosabbá vált. A pillantások részint kérlelőn, részint gunyosan keresték Csepkesznét, aki a legizletesebb pletykacsemegéket szokta előtálatni. A kérlelők azt mondták: „Mentsd meg a helyzetet, mesélj valamit!”, a gunyosak pedig: „Most lássuk meg, mit tudsz!”

Csepkeszné agyában ekkor meggyuladt az isteni szikra és ráterelte a szót a szerencsétlen Kallósra. Nagy izgalom támadt. Csakhamar kétféle verzió keringett, az egyik szerint pártbajozott valakiért, a másik szerint politikai okokból sérült meg.

Az asszonyok megtalálták a beszéd tárgyát, mégis csak a távollevőket szidták: férjeiket, akik mind családi, mind közügyekben olyan közönyösek. Aznap este negyven asszony támadt a férjére, negyven asszony támadt az udvarlójára Kallós nevével az ajkán.

— A feleségem a millenium óta nem volt olyan izgatott, mint emiatt a Kallós miatt, — panaszkolta a másik főpletyka hordozó Gerené férje, eképpen sejtette a nyilvánossággal neje korát.

Gerené erre indiszkrécio miatt beadta a válókeresetet élettársa ellen, mintaképpül hozva fel abban a lovat: Kallóst.

A Kallós-ügy tehát nőtt, dagadt, bonyolódott és egyre nagyobb hullámokat vetett, akár csak a tó közepébe dobott kő.

Ekkor voltak egyébként a képviselőjelölések is.

A jámborabb férfiek egyszerre felfedezték, hogy milyen hasznos embere a pártnak a sokat emlegetett Kallós.

Eszrevették, hogy minden este fent a kaszinóban elolvassa valamennyi újságot,

majd leejti fejét, mintha szundikálna, de most már mindenki sejt, hogy ez csak külszín, hogy zavartalanul fontolhassa meg világboldogító eszméit.

Mit beszéljek sokat? Kallóst nagy lelkesedéssel jelölték és hatalmas pártja alakult. Az asszonyok összefogtak és amire emberemlékezet óta nem volt példa, Csepkeszné és Gerené egy kérdésben megegyeztek: Kallóst utolsó csepp vérig támogatni!

A nők szervezetével szemben a férfiak tehetetlenek voltak, nekik bizony más elfoglaltságuk is volt, mint alakulni. Így a választáson a nőkön kívül a befolyásolhatóbb udvarlók és gyengébb férfiek is Kallósra szavaztak.

A városban tehát teljes volt a többség, de a falvak ingadoztak.

A helyzet válságos volt, mikor a tizenkettedik órában az egyik kortesnek mentő ötlete támadt. Előrántotta Kallóst, aki csak ámul az egész gabalyodáson és rámutatott:

— Nézzétek meg ezt az embert, ez megszenvedett a hazáért és a pártért, de mit tett az ellenjelölt? Mutassa meg az a sebeit!”

Ritkán volt ilyen egyhangú választás, mint ekkor. Az egész vidék harsogott az örömtől: — Eljen szeretett képviselőnk, Kallós János!

Diszhintóban hozták be a városba, így vitték a lakásáig.

Mikor az új honatya otthonába belépett, feleségébe ütközött. Olyan boldog volt szegény Kallós, hogy még a nejét is csaknem megölelte:

— Képviselő vagyok! Mit szólsz ehhez?

— Azt, hogy ezt csak nekem köszönheted!

— Neked? Ugyan miért?

— Mert bizony most is csak kishivatalnok lenni és nem képviselő, ha a multkori összeveszésünkkor olyan nagyon össze nem karmolom a képed!

Amint ezek fölött gondolkodtam, szaladt a szép magyar gyorsvonat a csehszlovák területen, a szemnek oly ismerősnek tetsző, bár soha se látott vidékeken. Hiába! A Kárpátok vidéke mindenütt olyan egy, olyan egyforma, olyan kedvesen vonzó, nem csoda, ha kedves volt szemeimnek. Sorra láttam ezeket az előre elgondolt, a történelemből, földrajzból ismert helyeket, városokat, vidékeket, köztük a galgóci várat, a magyar uralom alatt állami fegyházul használt lipótvári várat, tovább — a Csák Máté, Illésházy, Mátyás király és más magyar történelmi nagyjaink emlékeitől szomorúszínes Trencsén várost, omladékaiban is hatalmas, tekintélyt parancsoló régi magyar várával, majd Illava várost és várát, mely egykori kegyetlen urai a Stibor, Telekessy, Thurzó grófok után méltán lett a múlt század ötvenes éveitől a 10 évet meghaladó büntetéssel sújtott bűnösök fegyháza, végül a posztógyártmányairól világhírű Zsolna várost és romokban heverő szép régi magyar várat.

Zsolnánál elhagytuk a Vág völgyét és északra fordult a vonatunk, hogy a régi magyar határon átkelve, nemsokára Teschen sziléziai városon szaladjon át, melyet a békeszerződés úgy hasított ketté, hogy a vasutállomást és a külvárost a csehek, a nagy ipari és kereskedelmi, történelmi multu szép várost magát pedig a lengyelek kapták, örök példájára a tultengő boszunak.

(Folyt. — köv.)

Seprik a pápai uccát...

... csak a Wesselényi uccát nem!

Szemétdombok tanyáznak ebben az uccában, amely pedig rendes kezelés mellett szép utvonala lehetne a városnak. Most azonban, — ugylátszik — a közegészségügyi hivatal kevés gondot fordít rá. Oszlásnak indult állati testek, lyukas cipők, konzervek skatulyák és más nem épen higiénikus dolgok hevernek költői rendetlenségben az uttesten és fertőzik meg a szomszédos szép sétátér ózondus levegőjét.

Hogy mennyire nem törődnek a Wesselényi uccával, bizonyítja az, hogy amint egyik előző számunkban megírtuk, lopják a járdaköveket is!

Reméljük, hogy rövidesen itt is nagy tisztogatás lesz és mihamarább nyugodtan sétálhatunk a Wesselényi uccában is! (Sec)

TANÜGY.

Felvétel a csikszeredai, nyilvánossági joggal felruházott, róm. kath. főgimnáziumába.

Főgimnáziumunk Erdély legmonumentálisabb, modern, katolikus középiskolája. Tíz holdas park közepén épült fel, 200 növendéket tud kettős nevelőintézete befogadni, ahol az évi teljes ellátásért (orvosi díj, fürdőhasználat stb.) 6.000 leut kell fizetni. Érdeklődőknek az igazgatóság készséggel küldi meg részletes prospektusát.

ORGONAVIRÁGOM

Emlékszel-e, amikor még Szerelmre vágytunk ?
És amikor mindent szépnak,
Virágosnak láttunk
Azt hittük, hogy nincs boldogabb
Ember a világon,
— S most mi sirunk, mi könnyezünk,
Orgonavirágom

Hogyha újra visszatérne
Szívedbe a vágyam
És ha újra csókolhatnám
Kis kezdet lágyan
Én volnék a legboldogabb
Ember a világon!
— De nem lehet ... Istén Veled,
Orgonavirágom! Ikafalvy—László.

KICSI SZIVEM, ÉDES ÁLMOM ...

Kicsi Szivem, édes álmom,
Orgonavirágom!
Nem mehetek többé Hozzád
Akárhogy is hívál!
Bus, szomorú az én szivem
Nem kellhet az néked ...
Istén Veled, én elmegyek
S elviszem emléked ...

Kicsi Szivem, édes álmom,
Orgonavirágom!
Tudom, hogyha százszor mennék
Százszor visszahívál
Nem megyek hát, de szívedet
Add ide cserébe
S én csendesem, imádkozva
Borulok elébe Ikafalvy — László,

Kézdivásárhely környékének kiránduló helyei.

A most megindult nyaralási idővel nem lesz érdektelen, ha a kirándulást szeretők számára egy kis összeállításban felsoroljuk és ismertetjük azokat a helyeket, amelyek egy napos kirándulás keretében felkereshetők s alkalmasok arra, hogy tanulságos, szép és lelket-testet üdítő napot tölthessenek el. Ezekkel a felsorolásokkal, azt hisszük, megkezdjük az adatok gyűjtését vidékünk turisztikailag alkalmas helyeinek feldolgozásával, amely jó adattárul fog szolgálni egy kis turista kalauz összeállítására, mely mint egy jó kirakat mutatja érdekesebbnél-érdekesebb látnivalóinkat, ami alkalmat ad az idegeneknek vidékünkre való csalogatására, de egyúttal jó szolgálatot fog tenni nekünk is, hogy megszokottá s így közönyössé vált környezetünkben felfedezzünk érdekességeket s így a szülőföldünkhöz való ragaszkodás s a jövőben való bizalom öntudatossá válhassék bennünk.

Most aztán apróbb rövid összefoglalások alakjában leírjuk környezetünkben meglátogatásra alkalmas helyeinket.

Ikafalvi Csonka vár.

Az érdekes és ma is elég jó állapotban megmaradt torony legkönnyebben Felső-csernátónon keresztül közelíthető meg legjobban. A falun felül — ott ahol a csernátóni nagy patak összefolyik az Ika patakával — az u. n. Várberce keskeny hegyfokán van a szép vártorony. A környezete is olyan kedves, idillikus, erdős, árnyékos, hogy kiránduló helynek keresve sem lehetne alkalmasabb helyet találni. Malom is van a közvetlen szomszédságában s így egy hirtelen jött eső zavarása esetén is van, ahová behuzódni s valószínűen az élelmezési kérdésekben is nagy segítségül lehet (kenyér, tej, vaj, sajt, stb.)

A várról, mint azt már Orbán Balázs is megállapította, semmi pontos történelmi adatunk nincsen. A csiki krónika homályos adataiból legfeljebb annyit lehet megállapítani, hogy Ika a kisebb Rabonbárok egyike volt. A hagyomány szerint Ika Póka király vezére volt, aki a Bálványos várból elűzetvén, ide vonult félre s épített magának várat. (Vajjon mit mesél most a nép ??)

Ika várától felfelé a Nagy patak mentén pompás erdei kaszálók vannak ligetes, ritkás erdőkkel s nem messze egy egyszerű deszkás foglalatban a malmok fölött megtaláljuk a Csókás nevű kénés fürdőt, amelynek záptojás szaga már messziről érezhető.

A víz szélén sárgás fehér lerakódás alakjában a bűdös kénhidrogén gázból levalló kén található, mely mint finom iszap vonja be a vízbe esett faleveleket és ágakot. E forrás jellemző típusa a vidékünk kárpáti homokköveiben gyakran előforduló kénés vizeknek, amely jelenségek teljesen függetlenek a Bűdös környékén található vulkanikus gázömlésektől.

A kénés forrásoknak egy másik csoportja közvetlen Alsó-csernátón házai közelében van. (Sönyalkodónak hívták régen e helyet, most is így neveznek?) Közeliében régente szemet is bányásztak. Bartalfalvának nevezett határ részben még régente holmi rézpalákról is beszélgettek, ahol sok növényi és hallenyomatot is találtak! (Vajjon tudna-e valaki ezekre valami nyomot szolgáltatni!)

Ép így jó volna tudni, hogy Bod Péter korának legkiválóbb írója, melyik határban született s valami emlékek maradtak-e utána?

Alsó-csernátóból Vásárhely felé menve, a szép lapos síkon mintegy fele uton van a Póka halma, amely alatt a hagyomány szerint feltorjai Apór Ilona és Pókai predikátor csapatai közt lefolyt ütközet esettjei nyugosznak. (Volna-e közelebbi adat e hely ismeretéhez ??)

Nagyon kíváncsi volna, ha az itt leközölt adatainkat a vidék jó ismerői kiégszítene s esetleg olyan dolgokra is felhívják figyelmünket, amelyek nem ismeretese az eddigi tudásunk szerint! (Is.)

A mozgóban július 9.-10.-én este fél 10 és vasárnap fél 7 órakor vetített a

Sing-sing

nagy amerikai fegyverdrámát. — Jön: KRISZTINA és BENHUR nagy sláger (hangos) filmek

HIREK.

SZÉKELY UJSÁG

Politikai hetilap.

Megjelenik minden vasárnap reggel.

Julius

9

1932.

— **Eljegyzés.** Rákossy Klára okl. tanítónőt, Rákossy Zoltán ügyvéti áll. polg. leányiskolai igazgató leányát eljegyezte dr. Irsa Ferenc László budapesti orvos.

— **Primícia.** Baka János holnap tartja a szentkatolnai plebánia templomában első miséjét.

— **Házasság.** Holnap, vasárnap tartják esküvőjüket Torján Kovács Erzsike és Köncsey János.

— **Orvossá avatás.** Egy városunkból való ifjút, Kovács Andort a mult szombat a szegedi egyetemen az orvostudományok doktorává avatták.

— **Halálozások.** Az erdélyi róm. kath. egyház megye egyik legöregebb papja, Bálint László tb. kanonok, ny. főesperes és berecki plebános 96 éves korában Kézdimartonosban elhunyt. A nagy kort ért lelkeszt, akit annak idején a király a koronás arany érdemkeresztrel tüntette ki, 1862-ben szentelték pappá és 52 évi pap-ságából 43 évet Bereckben töltött. Temetése mult szerdán volt óriási részvét mellett. — Popescu Nelu, Popescu Ion állomásfőnök 12 éves fia 2 heti súlyos betegség után július 5-én városunkban meghalt. Csütörtökön délután temették el nagy részvét mellett. — Veress Péter ny. körjegyző 64 éves korában Kézdimarkosfalván elhunyt.

— **A konverziós egyezségek hitelesítése.** A torjai, gelencei, berecki, nyújtódi, csernátóni, márkosfalvi, ozsdolai és lemhenyi hitelszövetkezetek vezetőségeit értesitem, hogy a szövetkezeti törvény 125 és 126 §-ai szerint hitelesítést a konverziós egyezségek tekintetében is 10.000 lejig a Primáriák s azon felül a járásbírók hitelesítik és a kv.-helyi vezető járásbíró ur felhatalmazott annak közlésére, hogy több hitelesítendő egyesség esetén a bíróság hajlandó kiszállani a községekbe az egyezségek hitelesítése céljából. — Dr. Molnár Dénes ügyvéd.

— **Kereskedők júliusa.** A Kereskedők Köre folyó hó 24-én az Unió-kertben tartja szokásos júliussát. Lázás készülődés folyik azért, hogy e nyári mulatság részvevői a legkellemesebben és a legolcsóbban szórakozzanak. A meglepetések egész sorozatát fogja az agilis rendező bizottság felvonultatni. Legyen ott mindenki.

— **Ifjúsági mulatság.** A közelebbi hetekben rendezik meg szünidőző ifjaink szokásos ifjúsági báljukat. Az előkészületek már lázasan folynak.

— **A vonat elé akarta magát dobni.** Tegnap a reggeli vonat elé akarta dobni magát egy dálnoki asszonyka. Az utolsó pillanathon sikerült visszarántani a vonat kerekét alól. Az éhezés, a nélkülözés miatt akart megválni az élettől.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban megjelent árvaház-esti kritikánkban sajnálatos véletlen folytán kimaradt egy rendkívül értékes szám: Györfy Margitka zongorajátéka. Nem mindennapi tehetséget árukt el, amikor oly precízen interpretálta Beethoven és Paderewskyt. Élvezet volt hallgatni könnyed és biztos játékát. Az egyfelvonásos tréfát Sára Imre és Dávid Iván adták elő. Az orvos félig komoly, félig tréfás szerepében Sára nagyon jó volt.

— **Már a töltőtoll is elsül.** A kanadai Montrealban a dúsgazdag Emile Vinet töltőtollat talált az utcán. A tollat szeme elé tartotta, hogy megnézzé, van-e benne tinta, az elsült és a golyó Vinet agyába fúródott. Rögtön meghalt. A töltőtollban a banditák által használni szokott apró revolver volt elhelyezve.

— **A katonakötelesek tanulmányi szabadsága.** Tanulmányi szabadság kéreéseinek beadási határideje augusztus 1. Ezen időig mindazok, akik tanulmányi felmentést kívánnak, kéreéseiket a Cercul de Recrutare parancsnokságához elő kell terjeszteni. A kéreéshez csatolandó a Model A. és B., valamint a katonaadó lefizetésre vonatkozó receptis. Szükséges a certificat de Frecvența is. Orvosi és állatorvosi kar hallgatói 29, más facultások hallgatói 27 éves koruk betöltéséig nyerhetnek tanulmányi cimen katonai felmentést, ha baccalaureatus, vagy ennek megfelelő középiskolai vizsgájuk van.

*) **Tánciskola.** Pál Gáspár okleveles tánctanár feleségével és leányával városunkban szünidei kurzusát megnyitotta. Jóleső örömmel konstatáljuk, hogy a jó hírű s a táncművészet terén első rendű szakértőket megértő közönség városunk intelligenciájának eleje vette körül. Többek között ott láttuk — dr. Diénes Jenő ügyvéd Zomborkáját, dr. Imreh Samu ügyvéd Pistukáját, Bothár Magduskát és Barnát, Szép Ibolyát, Bocs Antal gyógy-szerész Mária kisleánykáját, Cseh Évikét és Gyurikát, Kovács Ancikát stb. Ugy látszik, a Rumba, Marott és Haway-Wals megtette a hatást. Jól esik az nekünk, hogy városunk intelligens köreit látjuk a régi tradíció munkálatának kibővítésén. Amint halljuk, az agilis tánctanár most azon fáradozik, hogy a felnőtt, intelligens köröket is bevonja az új táncok kurzusába és így egy tanfolyamot nyit este, melynek a címe: Egyetemi hallgatók tánckurzusa. Ezen a felnőtt úri lányok, asszonyok és végzett fiatal emberek vesznek részt. Ilyen kurzus már minden városban van és miért ne lenne nálunk is. **Gratulálunk.**

— Sing-sing, a rendkívül érdekesítő amerikai fegyverdráma ma és holnap (9, 10.) megy. — Erdemes a megtekintésre.

*) Elvesztettem július 6-án d. u. 6 óra körül a Nagytakaréktól Molnár Endréné üzletéig vezető járdán egy csüngő, zsebóra láncot, kis gyöngyháznelyű fejsze-zsuzsuval. Kérem a becsületes megtalálót jutalom ellenében a Hirlapíródában adja le.

I. Diénes László.

SPORT.

Választmányi ülés.

A Kézdivásárhelyi Sport Egylet választmánya szardán este Benkő Ernő elnök elnöklése mellett ülést tartott, melynek fontos tárgyát képezte a tribün építésére vonatkozó megbeszélések. Elnök bemutatta Graef Péter mérnök által készített gyönyörű tervrajzot s a választmány tagjai lelkesedéssel nézték a rajzot, mintegy perspektíváját a tribün megvalósulásának.

Nagy örömet keltett a választmány körében az egyesület iránt minden irányból megnyilvánuló az a szeretet és bizalom, mely a tekintélyes nivóju egyesület iránt a tömeges belépésekkel is megnyilvánul. Csupán Zsarnocky Zoltán v. tag 14 új tag belépéséről számolt be az ülésen, befizetve minden új tag után a szokásos beiratkozási díjat, kérve részükre a tagsági igazolványok kiállítását. Kalith László titkár 4 új tag, Bothár L. Vilmos társelnök 2 új tag belépési nyilatkozatát terjesztette elő, így ezen az ülésen 20 új tagot vettek fel az egyesület tagjainak sorába. Taglétszám gyarapodásra van azonban kilátás azzal is, hogy a kézdivásárhelyi kuglizó-társaság szintén belépni készül az egyesületbe és ott mint külön szakosztály működni.

A választmány elfogadta Blatt Jenő előterjesztését a pályarendező bizottságra vonatkozólag és megállapította annak teendőit.

Elnök előterjesztette a gelencei Nemere sportegyesület megkeresését a segélyezés tárgyában. Amint ismeretes, a Nemere sportegyesület rövid fennállása után a fejlődésnek oly szép jelét adta, hogy kevés sportegylet mondhatja el ezt magáról. Kifejlett football-csapata már erős mérkőző félnek bizonyult, melyet szívesen láttak vendégül a többi sportegyesületek is. Az idén klubhelyiséget is kapott és közös munkával elkészítette sporttelepét, versenyképessé téve azt a követelményeknek megfelelő felszerelésekkel. A múlt hetekben aztán az árvíz a derék Nemere lelkes munkáját, a sporttelepet annyira megrongálta, hogy alkalmatlannak bizonyult a mérkőzésekre. Újabb áldozatokra, — hogy a pályát rendbe lehessen hozni, — a Nemere már nem képes, a közönség és a testvéregyesületek áldozatkészségére van szükség, hogy az árvízszújtott egyesület újra teljes akcióképes legyen.

A választmány meghallgatva az elnök előterjesztését, Kiskos Antal ügyv. elnök indítványára elhatározza, hogy július 17-ikére a Nemere egyesületet meghívja mérkőzésre és a befolyó tiszta jövedelmet a Nemere rendelkezésére bocsátja. A játékonysági meccsen részt vesz a kézdivásárhelyi új football-csapat, a kereskedők Mercur csapata is a Nemere kombinált csapatával szemben. Mindenesetre a város közönségének nagyszámu megjelenésére számít a K. S. E., hogy ez a játékonysági meccs ne végződjék anyagilag sovány eredménnyel.

Még a kupa mérkőzések és egy sovány-kövr revansch mérkőzés idejét beszélt meg a választmány, előzőleg meghallgatva Bandy Béla pénztáros beszámolóját a népi-ünnepélyről.

K. S. E. — Bartelona 2:0.

Múlt vasárnap Brassóban a Bartelona csapatával játszott a K. S. E. bajnokit szép eredménnyel. Csapatunk a felázott talajon is otthon találta magát és nem jött zavarba, 2 goal-eredményrel zárva a játékot a mindenképpen egyenlítői akaró Bartelonával szemben. A goalokat Megyaszi és Antal rúgták.

Ma, vasárnap délután a Brasovia I jön városunkba. Erős küzdelemre van kilátás, mert a Brasovia I. a Szövetség egyik legjobb, ugyaszoval első csapata.

Értesitem a m. t. fürdőző közönséget, hogy a **CSISZÁR FÜRDŐ** vendéglőjét

az idén is én bérlem és kapható vendéglőmben napi koszt kirándulóknak és abonnenseknek. o-o o-o nek. o-o o-o

Tiszta, finom kiszolgálás.

Olcsó árak! Olcsó árak!

BENKŐ GYULA.

Arany
éremmel
kitüntetve!

Vegyileg tisztít és fest

préssel többféle minőségben, női- és férfi kiizzadt filz-kalapokat tisztít anélkül, hogy formáját elveszítene, a legjutányosabb árban. — B. tudomásra hozom, hogy műhelyemet

német gyártmányu gyapjufésülővel

kibővíttem.

Bartos Boldizsár

TÁRGUL-SÁCUESC
KÉZDIVÁSÁRHELY.

Tipografia „MINERVA” nyomda Tárgul-Sácuesc (Kézdivásárhely.) 1932.

Legujabb.

Megegyeztek Lausanneben.

Egész Európára megkönnyebbülést jelent az a késő éjszakai órákban érkezett híradás, hogy Lausanneben létrejött a megegyezés. A sok huza-vona után váratlan volt a dolog, nem csoda, ha a megegyezés után az újságírók valósággal megröghanták MacDonald és Herriot miniszterelnököket, kik örömmel adták meg a felvilágosítást.

Az egyezményt ma írják alá ünnepélyesen. A szerződés öt részre oszlik és politikai záradékában kifejezésre jut, hogy a jóvátételi kérdés már csak a történelemé.

Sugár és Rövid.

— Nna hol volt?
— Strandon.
— Maga fürödni is szokott? Mondjon valamit arról a vidékről. Mi ujság?
— A tegnap dagály volt!
— Hogyan?
— Különte bement a vízbe.
— Na és?
— Aztán a fiatalok póloztak. Egyetemista diákok. Jó nekik. Egyetlen szót szólnak és a lányok már üresen hagyják a bázint. Csak a sekély vízben marad néhány naccsága, akik úgy tesznek, mintha az uszásban mesterek volnának.

— És a póló után?
— Kezdődik a fejbeverősi a lapdával. Ha a mamáknak megvizesedik a hajkoronája, Dénes Böske azonnal új hullámokkal helyrehozza a hibát.

— Hogy megy az a fejbeverősi?
— Az úgy, hogy a Sisi kék sapkája körül sűrűn hullanak a lapdák. Azért a többi lányok sem panaszkodhatnak, Dóra alig győzi a kapott ütéseket vissza adni. Egyszóval csattog a lapda és harsány sikolyok jelzik, hogy itt élet van.

— És a trambulin?
— Igen. Arról állandóan zuhognak a fiatalok a vízbe. Van egy-két hasas is, de általában szép fejesekeket ugranak. Azután jönnek a kisebb produkciók. A Séra „meduzáját” sokan megbámulják és a fejére ütnek. Rossz lehet neki, a sok fejveréstől!

— Talán nem is neki, hisz ő már megszokta, hanem inkább a társaságnak, akikkel együtt van!

— Aztán a Sasa tengeralattjárója izgatja a kedélyeket. Ünnepeles vízrebocsátás után az uszva kisérők közt elmerül. Keresik-nincs! Amikor már mindenki halott-nak hiszi az S-10 legénységét, egyszerre csak mérges zúgással előbukik a hajó és fogadkozik, hogy nem hozza le többet. Másnap azonban ismét ott a hajó és kezdődik elől a játék. Sasának hü partnere a kis Gábor Évi, aki szorgalmasan csapkodja a vizet. Saját kérelmére még azt is megmondom, hogy ő már háromszor volt a mélyben is. Ez szép tőle, ugye?

— És általában?
— Általában mindenki leégett. Ki gazdaságilag, ki a naptól. Nomád életmódot folytatnak.

— Moziban volt?
— Hogyne. Minden huszadik ember kapott egy ingyen jegyet.

— Maga is ingyen volt?
— Nem. Én voltam a tizenkilencedik.

— Mit szól a konverzióhoz?

— Mit? Jól nézek ki! Maga tartozik nekem száz leuval, most az állam elengedett 50 leut.

— Szóval kerestem. Na és az ebzárlat?

— Menjen már! Ebzárlat van, az igaz, de a kuvaszok este szabadon korzóznak. Úgy látszik, nem elég szigorú az ellenőrzés!

(Sec.)

Egyetemi hallgatók

TÁNC-TANFOLYAMA

Szíves tudomására hozom Kézdivásárhely város és vidéke intelligens köreinek, hogy egy ZÁRT-KÖRŰ ELITE

esti tanfolyamot

nyitok felnőtt uri leányok, uri asszonyok és egyetemi hallgatók részére, amelyen a

RUMBA, MAROTT, TANGÓ,
HAWAY-WALS, SLOW-FOX és
SZÉKELY-MAGYAR TÁNCOK

lesznek tanítva.

TANDIJ 250 LEU.

Beiratkozni lehet a mai naptól a tánciskolában a tanítási órák alatt és a KOVÁCS-hirlapíródában.

Sing-sing

a városi mozgóban. Ma, 9 és holnap, 10-én

QUO VADIS,

amely eddig 480 leuba került, most megjelent egy kötetben

ÁRA 60 LEU

Beszerezhető a
KOVÁCS-hirlapíródában.

Ö z v. R ó t h J e n ő n é
tisztelettel értesíti a m. t. kiránduló közönséget, hogy a

Transylvánia fürdő

vendéglőjét

az idén is ő bérli és a mai viszonyoknak megfelelő legolcsóbb árak

mellett szolgál ki

reggelit, ebédet és vacsorát.

Finom ételek és italok!

Abonnenseknek kedvezményes ár!

A vendéglőben vannak KIADÓ

szobák is.

Fontos tudnivalók.

A Milliók Könyve új alakja megjelent. Ára 8 leu. Megjelent számok: Courths Mahler: Az énekesnő, William Hopkins: Mi a cime. (Detektiv regény.)

Kapható a főtéri újságébódében, ahová szintén megérkeztek a Párisi Divat júliusi száma, a Nyil, a Fény 5 leus regények, a Rádió-amatőr, melynek szenzációja a nagy fotópályázat, 56 díj 1000 pengő értékben.

Ezen kívül Filléres, felpengős regényekből friss számok.

Hirdetéseket jutányos árban közöl a Székely Ujság

Nyomatványsükségletét

rendkívül jutányos árban szállítja a MINERVA-nyomda. Munkamegrendeléseket a KOVÁCS-hirlapíróda intézi.

Arany
éremmel
kitüntetve!